Lieta Nr. 01685000725925

Tiesvedības Nr. 1A/25/2909

Kurzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Kuldīgā 2025. gada 3. decembrī

Tiesnese Anita Simsone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /Persona A/ (/Persona A/)sūdzībā par Liepājas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka /Persona B/2025. gada 4. septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 01685000725925.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona A/ (/Persona A/) (turpmāk tekstā – iesniedzējs) iesniedzis sūdzību parLiepājas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka /Persona B/(turpmāk tekstā – augstāka amatpersona) 2025. gada 4. septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 01685000725925 (turpmāk tekstā – augstākas amatpersonas lēmums), ar kuru atstāts negrozīts Liepājas pašvaldības policijas Transporta Kontroles nodaļas kārtībnieces /Persona D/ 2025. gada 31. jūlija lēmums (turpmāk tekstā – amatpersonas lēmums), ar kuru iesniedzējs sodīts ar naudas sodu 11 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 55 EUR par to, ka iesniedzējs 2025. gada 31. jūlijā ap plkst. 19.11, vadot transportlīdzekli*Mitsubishi*ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ Liepājā, iebrauca teritorijā pie adreses /Adrese B/, virzienā no /Adrese A/ puses, neievērojot ceļas zīmes Nr. 301 “Iebraukt aizliegts”, tādā veidā neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 259.1 punkta un 301. zīmes prasības par ko sods paredzēts Ceļu satiksmes likuma 75. panta otrajā daļā.

Lēmumā norādīts, ka amatpersona 2025. gada 3. septembra uzziņā norādījusi, ka 2025. gada 31. jūlijā, pildot savus darba pienākumus kopā vecāko kārtībnieku /Persona C/, plkst. 19.10 ievērojusi transportlīdzeklis MITSUBISHI, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/, kurš virzienā no /Adrese A/ iebraucis teritorijā /Adrese B/ neievērojot ceļazīmes Nr. 301 (Iebraukt aizliegts) prasības. Pieejot pie vadītāja, amatpersona informējusi par izdarīto pārkāpumu un, ka par konstatēto pārkāpumu tiks uzsākts administratīvā pārkāpuma process.

Lēmumā norādīts, ka izskatāmajā lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) sākotnējais lēmums Nr. 01685000725925-1; 2) fotogrāfijas, kas veiktas pārkāpuma vietā; 2) pašvaldības policijas amatpersonas uzziņa par notikumu; 3) video no operatīvā transportlīdzekļa.

2015. gada 2. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 ”Ceļu satiksmes noteikumi”

(turpmāk tekstā CSN) 259.1 punktā noteikts, ka 301. zīme “Iebraukt aizliegts” aizliedz iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem.

Administratīvā atbildība par CSN 259.1 punktā noteikto prasību neievērošanu noteikta Ceļu satiksmes likuma 75. panta otrajā daļā.

No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem redzams, ka /Adrese D/ ir uzstādīta aizlieguma ceļa zīme Nr. 301 “Iebraukt aizliegts”. Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir iebraucis minētās ceļazīmes darbības zonā.

Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. CSL 19. panta trešā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. CSL 38. panta pirmā daļa nosaka, ka satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem, luksoforiem, transporta un gājēju plūsmas nožogojumiem un citiem tehniskajiem līdzekļiem, kas atbilst Latvijā obligāto standartu un citu normatīvu prasībām.

Kā atzinis Senāts, ceļa zīmes ir īpaša veida administratīvie akti, kas ietver vispārēju rīkojumu (sk. Senāta 2008. gada 7. marta lēmuma lietā Nr. 213/2008 7. punktu). Proti, ceļa zīmes regulē nenoteikta skaita satiksmes dalībnieku rīcību nenoteikta skaita gadījumos. Ceļa zīmes satur vispārēju regulējumu, jo no jebkura satiksmes dalībnieka, kurš tai tuvojas, tā prasa noteiktu uzvedību.

CSN 259.1 punktā un 261. punktā noteikts, ka 301. zīmes “Iebraukt aizliegts”, atļauts iebraukt tikai pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem.

Transportlīdzekļa vadītājam ir uzlikts pienākums obligāti ievērot un izpildīt CSN un Ceļu satiksmes likuma prasības tieši un nepaplašināti katrā konkrētā gadījumā.

Augstāka amatpersona atzīst, ka lietā iegūti pietiekoši un ticami pierādījumi sūdzības iesniedzēja vainojamībai inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un atzīst, ka sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Attiecībā uz iesniedzēja sūdzībā norādīto, ka transportlīdzeklis stāvēja gaidīšanas režīmā un nepārvietojās uz ierobežoto ielu, ko apliecina norādītie video un foto fiksācijas materiāli, augstāka amatpersona uzsver, ka fiksētajās fotogrāfijās un video no operatīvā transportlīdzekļa ir skaidri redzams, ka iesniedzēja transportlīdzeklis ir iebraucis ceļa zīmes 301. “Iebraukt aizliegts” darbības zonā. Augstāka amatpersona atzinusi, ka lēmums atstājams negrozīts.

[2] Nepiekrītot augstākas amatpersonas lēmumam /Persona A/ (/Persona A/) iesniedzis sūdzību. Sūdzībā /Persona A/ atzinis, ka 2025. gada 31. jūlijā ap plkst. 19.11 viņa automašīna atradusies stāvvietas manevrēšanas zonā pie /Adrese A/, automašīnas dzinējs bijis izslēgts, un viņš neesot iebraucis /Adrese C/.

Stāvvieta bijusi aizņemta, tāpēc iebraucis, lai veiktu drošu apgriešanās manevru. Uzskata, ka bijusi pieļauta selektīva attieksme pret viņu, jo citi vadītāji sodu neesot saņēmuši. Iesniedzēja rīcība atbildusi vietējai satiksmes praksei. Viņa rīcība neesot bijusi sabiedriski bīstama.

[3] Sūdzības iesniedzējs atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178. panta otrajai daļai nav lūdzis lietu skatīt mutvārdu procesā. Kurzemes rajona tiesa atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmajā daļā noteiktajam noteikusi, ka administratīvā pārkāpuma lieta izskatāma rakstveida procesā 2025. gada 3. decembrī.

Tiesa izskaidrojusi, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt tiesā paskaidrojumus, pierādījumus, izteikt lūgumus, pieteikt noraidījumu tiesnesei Anitai Simsonei līdz 2025. gada 3. novembrim.

Paskaidrojumi, pierādījumi nav iesniegti, lūgumi nav izteikti, noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[4] Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmā daļa nosaka, ka administratīvās lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā izteikto prasību apjomā un ietvaros.

[5] Lietā nav strīda par to, ka lēmumā norādītajā laikā sūdzības iesniedzēja automašīna atradusies lēmumā norādītajā vietā. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, jo automašīnas dzinējs bijis izslēgts, atradies lēmumā norādītajā vietā, jo gribējis veikt apgriešanās manevru, rīcība nav bijusi sabiedriski bīstama, attieksme soda noteikšanā bijusi selektīva.

[6] Apsverot sūdzībā izteiktos iebildumus un pārbaudot lietas materiālu kopumu tiesa norāda uz turpmāko.

Tiesa atzīst, ka lietai pievienotās fotogrāfijas un video ieraksts kurā fiksēts notikums, ir pieļaujami un vērtējami pierādījumi.

No lietai pievienotā video ieraksta un fotogrāfijām, kurās fiksēta notikuma vieta ir skaidri redzams, ka automašīna *Mitsubishi*ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ novietota brauktuves kreisajā pusē, pie mājas sienas aiz ceļa zīmes “Iebraukt aizliegts”. Aplūkojot fotogrāfijas kurās fiksēta notikuma vieta, tiesa secina, ka aizliedzošā ceļa zīme ir izvietota skaidri redzamā vietā un tās novietojums bez šaubām nosaka transportlīdzekļu kustības aizliegumu aiz tās. Tiesa norāda, ka aplūkojot konkrēto vietu, saprātīgam vērotajam no malas ir skaidri saskatāms un nepārprotami redzams, ka automašīna ir novietota aiz ceļa zīmes “Iebraukt aizliegts”, kas ticami apstiprina, ka transportlīdzeklis fotogrāfijās fiksētajā vietā novietots, iebraucot aiz aizliedzošās ceļa zīmes.

[7] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma (turpmāk tekstā CSL) 19. panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; [..] jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ievērojot teikto tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzējam kā automašīnas vadītājam ir obligāts pienākums ievērot normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumu ceļu satiksmē ievērot ceļa zīmju prasības.

Tiesa uzsver, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus un secīgi transportlīdzekļa vadītājam, veicot braukšanas manevru, ir rūpīgi jāpārliecinās, vai transportlīdzekļa kustība konkrētajā vietā ir atļauta un vai nepastāv braukšanas aizliegums.

Izpildot CSL 19. panta pirmās daļas nosacījumus vadītājam ir jāveltī sevišķa rūpība izvēloties pārvietošanās vietu, lai risks, ka tiek pārkāpts braukšanas aizliegums, neīstenojas.

Tiesa norāda, ka, pirmkārt, ceļa zīmes ir administratīvs akts, kas ceļu satiksmes dalībniekiem jāievēro, otrkārt, ceļa zīmes ir standartizētas zīmes, kas Latvijā nodrošina transportlīdzekļu drošu kustību, kā arī informē satiksmes dalībniekus.

Tiesu praksē ir atzīts, ka transportlīdzekļa vadītājam ir jābūt uzmanīgam un rūpīgi jāseko izvietoto ceļa zīmju regulējumam un jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. Jebkuram transportlīdzekļa vadītājam, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par satiksmes drošību un stingri ievērot izvietotās ceļa zīmes.

[8] Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk tekstā CSN) 259. punktu aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus. Tām, līdzīgi kā luksofora sarkanajam signālam, ir apļa forma un sarkana apmale. CSN 259.1. apakšpunkts regulē ceļa zīmi Nr. 301 “Iebraukt aizliegts”, kas nozīmē, ka aiz šīs zīmes aizliegts iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem. Kā jau tiesa norādīja, tad aizlieguma zīmes regulējums ir tikpat stingrs kā luksofora sarkanais signāls, pie kura transportlīdzekļa kustība ir aizliegta.

[9] /Persona A/ ir cēlis iebildumu par to, ka sodīts nepamatoti, jo vēlējies veikt apgriešanās manevru, bet vienlaicīgi norādījis, ka automašīnas dzinējs bijis izslēgts. Tiesa uzsver, ka neatkarīgi no iemesliem, /Persona A/ bija stingri aizliegts iebraukt aiz aizliedzošās ceļa zīmes, līdz ar ko celtie iebildumi nav pamatoti, tie neattaisno /Persona A/ rīcību un nav administratīvo atbildību izslēdzošs apstāklis.

[10] /Persona A/ iebildis, ka viņa rīcība neesot sabiedriski bīstama.

Ceļu satiksmes likuma 19. pantā ir noteikts, ka katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos ceļu satiksmes noteikumus vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus, un rezultātā var tikt nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai.

Viena no galvenajām tiesību normas pazīmēm ir tā, ka tiesību norma satur obligātus priekšrakstus jeb vispārsaistošu regulējumu. Ar tiesību normu palīdzību, ievērojot taisnīguma un vienlīdzības principus, valsts panāk gan jau radušās, gan potenciālas interešu konflikta situācijas atrisinājumu.

Ceļu satiksmes likuma un Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Satiksmes drošības jomā valstij, ievērojot Eiropas ceļu satiksmes drošības politikas pamatnostādnes, īpaša uzmanība jāpievērš satiksmes dalībnieku uzvedības uzlabošanai, kuras ietvaros pastiprināti jāveic ceļu satiksmes noteikumu ievērošanas kontrole.

Tiesa norāda, ka ceļa zīmju neievērošana ļoti bieži ir cēlonis ceļu satiksmes negadījumiem, kuru sekas var būt ārkārtīgi smagas, un kuras rada augstu apdraudējumu gan personu ar likumu aizsargātajām tiesībām, gan valsts interesēm ceļu satiksmes drošības jomā.

Tiesa uzsver, ka aizliedzošās ceļa zīmes neievērošana raksturojas ar augstu sabiedrisko bīstamību, jo autovadītājs pārkāpj ceļu satiksmes noteikumus, ignorē citu satiksmes dalībnieku drošību, apzināti rada bīstamas situācijas. Tiesa uzsver, ka aizliedzošo ceļa zīmju ignorēšana ir citu satiksmes dalībnieku interešu neievērošana un pilnīga vienaldzība par to, kas notiek apkārtējā satiksmē.

Līdz ar ko sūdzības iesniedzēja iebildums, ka viņa rīcība nebija sabiedriski bīstama, nav pamatots, un tas liecina par viņa ļoti zemo izpratni par ceļu satiksmes drošību. Tiesa uzsver, ka tieši pretēji, konkrētais pārkāpums ir atzīstams par rupju un tā kaitīgums ir augsts, ko apstiprina arī valsts noteiktā naudas soda apmērs par šo pārkāpumu – vienpadsmit naudas soda vienības, kas atbilst 55 EUR.

[11] Tiesa atzīst, ka lietas materiālu kopums ticami pierāda, ka /Persona A/ 2025. gada 31. jūlijā ap plkst. 19.11, vadot transportlīdzekli *Mitsubishi*, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs/, Liepājā, iebrauca teritorijā pie adreses /Adrese B/, virzienā no /Adrese A/ puses, neievēroja aizliedzošās ceļa zīmes Nr. 301 "Iebraukt aizliegts" prasības. Tādā veidā ar savām darbībām /Persona A/ ir pārkāpis CSN 259.1. apakšpunktā noteiktās aizliedzošās ceļa zīmes regulējumu, un par izdarīto pārkāpumu persona ir sodāma.

Tas, ka iesniedzēju neapmierina augstākas amatpersonas sniegtais faktisko un tiesisko apstākļu vērtējums, nav pamats pieņemtā lēmuma atcelšanai. Savukārt iesniedzēja sūdzībā norādītos argumentus tiesa atzīst par nepamatotiem, jo /Persona A/ kā automašīnas vadītājam obligāti ir jāievēro un jāpilda CSN prasības nevis primāri jāvērtē savas ērtības.

[12] /Persona A/ cēlis iebildumus par to, ka attiecībā pret viņu pieļauta atšķirīga attieksme, jo citi automašīnu vadītāji, kuri arī šajā vietā bijuši novietojuši automašīnas, neesot sodīti, turklāt uzskata, ka šāda automašīnu novietošana šajā vietā atbilstot vietējām paražām.

Apsverot celtos iebildumus tiesa norāda, ka par izdarīto pārkāpumu katra persona tiek sodīta individuāli. Tāpat tiesa uzskata, ka minētais iebildums ir celts tikai izskata pēc, lai izvairītos no administratīvās atbildības un tikai subjektīvi radītu šaubas. Tiesa uzsver, ka tas, vai tiek fiksēts citu personu pārkāpums vai netiek fiksēts, nav administratīvo atbildību izslēdzošs apstāklis tai personai. kuras pārkāpums ceļu satiksmē ir fiksēts. Pārbaudot lietas materiālus tiesa uzskata, ka attiecībā pret sūdzības iesniedzēju nav pieļauta atšķirīga attieksme fiksējot administratīvo pārkāpumu un nosakot par to sodu.

Iebildums, ka iebraukt aiz aizliedzošās zīmes ir vietējo iedzīvotāju paradums, nav administratīvo atbildību izslēdzošs. Tiesa uzsver, ka Latvijas valstī ceļu satiksmi regulē ceļa zīmes nevis paražas un ceļa zīmes jāievēro jebkuram ceļu satiksmes dalībniekam.

Ievērojot teikto tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja iebildumi nav pamatoti un vainojamība viņam inkriminētajā pārkāpumā bez šaubām ir pilnībā pierādīta un iestāde pamatoti atzinusi /Persona A/ (/Persona A/) par vainojamu viņam inkriminētajā administratīvajā pārkāpumā un atstājusi amatpersonas lēmumu negrozītu.

[13] Izvērtējot lietā iegūtās ziņas un noskaidrotos faktiskos apstākļus, secināms, ka augstāka amatpersona lēmumā ir izvērtējusi sūdzības iesniedzēja norādītos iebildumus un argumentus, visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, un ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs. Tiesas ieskatā sūdzības iesniedzējs nav izvirzījis jaunus un būtiskus argumentus kas nav bijuši zināmi iestādei un kurus iestāde atstājusi bez ievērības, kā rezultātā nav bijuši izvērtēti visi lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi. Tiesa nekonstatē jaunus izvērtēšanai pakļaujamus argumentus, kas ietekmētu tiesas viedokli par lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem. Tiesa uzskata, ka augstāka iestāde lēmumā ir sniegusi pamatotu faktu vērtējumu un secinājumus. Tiesa atzīst, ka iestāde pareizi novērtējusi visus apstākļus un pieņēmusi atbilstošu lēmumu un pamatoti atstājusi negrozītu noteikto sodu. Apstākļi, kuri ir pamats administratīvā pārkāpuma lietvedības izbeigšanai, nav konstatēti.

[14] Tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un Liepājas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka /Persona B/2025. gada 4. septembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 01685000725925 atstājams negrozīts, un sūdzība noraidāma pilnībā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224., 225., pantu, 227. panta pirmās daļas pirmo punktu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Liepājas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka /Persona B/2025. gada 4. septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 01685000725925, un /Persona A/ (/Persona A/) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā apgabaltiesā 10 darbdienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas.

Tiesnese A.Simsone

* Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu